

Tôi đưa con đi chữa bệnh - Những bài học!

Kim Dung

Tôi sinh con năm long khi 43 tuổi, một tháng trước tôi yêu quyên hôn cuộc đời tôi. Mỗi khi ngồi chơi với con, tôi thường hỏi cháu: "Con làm việc gì của mẹ?", cháu đáp: "Làm việc của mẹ". Khi hỏi cháu: "Con yêu mẹ hay yêu ba?", cháu trả lời: "Con yêu ba mẹ", khi tôi hỏi lại: "Nhờ con yêu mẹ nhiều hơn hay yêu ba nhiều hơn?" cháu trả lời "con yêu ba mẹ", câu trả lời của nhà trẻ làm tôi ngạc nhiên.

Ngày 7-2008, cháu kêu đau bụng, một cơn đau thoáng qua không đáng kể. Nhờ bác sĩ khám, tôi đưa con đi khám bệnh ở bệnh viện Nhi đồng 1. Tại đây, bác sĩ (xếp thời hạn vì con nhiều bác sĩ khám) chẩn đoán bị đau do rối loạn tiêu hóa và giun gây ra nên cho uống thuốc tẩy giun Zentel loại 200mg sau khi ăn tối.

Ngày sau, cháu đi học mà gia đình lo lắng vì cháu lại kêu đau bụng và kèm theo việc đi phân sệt và có máu trắng nên tôi đưa cháu đi khám bệnh ở bệnh viện Nhi đồng 1 (bác sĩ thời gian). Lần này, sau khi loại trừ đau bụng do giun, bác sĩ chẩn đoán nhiễm trùng tiêu hóa và cho thuốc Itadixic sp 100ml, Enterogermina 5ml. Và tôi làm môi trường cho cháu uống nước vì tôi biết cháu đi học, cháu hầu như không phải uống thuốc.

Sau hai ngày, sáng sớm ngày 6-8-2008 cháu kêu đau bụng và khóc dữ dội khiến tôi rất lo lắng. Sau khi xét nghiệm máu, siêu âm, bác sĩ nghi ngờ trong người cháu có một ổ nhiễm trùng vì có một thành phần máu (WBC là $11.6 \times 10^9/L$) hơi cao, có thể là viêm ruột thừa và cho uống thuốc theo dõi. Phát hiện vì chẩn đoán này, tôi đưa cháu đi khám bệnh ở bệnh viện Nhi đồng 1, tại đây, bác sĩ (thời gian) khám xong không phải đi khám ruột thừa mà bị rối loạn tiêu hóa và cho thuốc Debridat 100 mg, AirX 80mg và Itadixic sp 100ml. Sau bốn ngày uống thì cháu đi phân bình thường không thành thạo vẫn còn kêu đau bụng.

Một hôm tôi nói phải đưa cháu đi khám bệnh ở bệnh viện Nhi đồng 1 tìm bác sĩ giỏi. Làm sao tìm được người giỏi? Tôi hỏi bạn bè người ta chỉ ông bác sĩ Bạch Văn Cam trên đường Nguyễn Văn Cội Q.5 chữa bệnh trẻ con rất giỏi. Tôi đưa con đi khám thì gặp bác sĩ khám (bác sĩ thời gian), thấy mặt của bác sĩ của bệnh viện Nhi đồng 1, nên tôi khám nữa. Bác sĩ này chẩn đoán cháu bị rối loạn tiêu hóa và viêm bao tử (sau khi xem xét qua loa những xét nghiệm siêu âm mà tôi đưa ra) nên cho uống thuốc Zantac 0,15g, Gluconate Zn 0,02g, Phosphalugel. Sau hai ngày uống, cháu không đi phân sệt và đi phân sệt.

Vì tôi sợ tôi không khám cho cháu không có bác sĩ chuyên khoa Tiêu hóa (đây, người ta nói bác sĩ nói rằng cũng khám nước) nên tôi đưa cháu đi khám bệnh viện Nhi đồng 1

nhà khám dịch vụ (phí khám bệnh là 50 ngàn đồng), không do nên trên nên số tiền tôi khám nhà hết, vì vậy tôi chuyển qua khám “bình dân” với phí khám bệnh là 10 ngàn đồng.

Sau khi chờ gần 3 tiếng, bác sĩ (thời sau) khám cho cháu trong khoảng 40 giây với chẩn đoán rối loạn tiêu hóa và cho một toa thuốc mà nhà thuốc gần nhà tôi không có (vì chữ viết xấu). Thấy bác sĩ khám nhanh quá nên ngay hôm sau, tôi trở lại bệnh viện Nhi đồng I nhà khám dịch vụ với yêu cầu khám chuyển khoa Tiêu hóa. Khi ngoài chờ thấy bảng nhà khoa Sơ sinh nên ném thuốc mới hỏi mấy cô nhân viên y tế ngoài phía ngoài thì biết là do ngày ngày nên mới tìm phòng này.

Bản coi bao giờ rồi vào cảnh chờ đợi trong khi con mình chửi chửi lại oai oai kêu đau không? Con tôi thì long nạt tan và thời gian sao dài thế Rồi cũng nên lột khám. Ông bác sĩ này khám thật thối (bác sĩ thời bây), sau khi khám xong ông cho tôi siêu âm. Xem kết quả xong, bác sĩ này cho một toa thuốc gồm Ciprobay 500mg, Acemol 325mg, Lactomin plus. Tôi nên nghe cho tôi thời phần, ông không yêu cho tôi thời theo yêu cầu. Khi coi kết quả (HC: (+), BC: (+), TAP KHUẨN (+)) thì bác sĩ nhà hết giờ vì vậy tôi gọi nên cho bác sĩ báo kết quả thời phần (cũng may nhà xin số nên thoải của ông), bác sĩ này nói uống thuốc theo đơn nhà kia.

Về nhà tôi cho cháu uống liền, khi cháu vừa nuốt vào (do cháu còn nhỏ nên thuốc phải nghiền ra và hòa với nước nóng) là rồi ra hết, miệng luôn kêu “thuốc ‘nặng’ quai me oí” và nhà tôi nhìn cháu uống nữa, dù tôi đã danh, đôi nạt nui thời. Quả thật thuốc này rất nặng, nhất là nhà con tôi, hầu như chừa uống thuốc nặng nhờ thế bao giờ. Xót ruột, tôi gọi ông bác sĩ và xin nhà thuốc khác, ông vui vẻ cho nhà loại thuốc khác. Sau hai ngày uống, bệnh cháu giảm một chút.

Với suy nghĩ tìm cho nước bác sĩ chuyển khoa Tiêu hóa tôi lại tìm một bác sĩ thuốc khoa Sơ sinh bệnh viện Nhi đồng II (bác sĩ thời tìm) qua lời giới thiệu của một người quen. Sau khi xem xét nhà các bác sĩ khác và hỏi thăm tình hình sử dụng thuốc, ông nói cứ sử dụng tiếp theo chế độ của bác sĩ thời bây và cho thêm một loại thuốc nếu cháu còn tiêu chảy. Ngay hôm sau, cháu vẫn không bớt đau bụng.

Nếu bản nhà coi con, chắc bản hiểu tâm trạng tôi lúc này. Chờ kết quả trong thời gian này, ba chúng tôi phải cấp cứu trong bệnh viện và ông cũng suy nghĩ chết vì số tác trách của nhân viên y tế (ông bỏ hai huyết áp mà nhân viên y tế lại cho uống thuốc hai huyết áp, may mà mà chúng tôi là bác sĩ nên không cho uống). Người tôi càng nhớ đây năm, mọi người lúc gần nhà sử dụng hết, tôi muốn giục xuống vì mẹ và lo lắng.

Sau những cố gắng tuyệt vọng, cuối cùng tôi cũng tìm nước bác sĩ chuyển khoa Tiêu hóa (bác sĩ thời chín): bác sĩ Hoàng Lê Phước, phòng mạch 385B Cách Mạng Tháng Tám, Q.10, qua lời giới thiệu của một bác sĩ chuyển khoa Da liễu. Tại đây, sau khi xem kết quả xét nghiệm phần và siêu âm, ông khẳng định: “con chờ bỏ kết là phải uống Ciprobay”.

Khi nghe tôi nói về thuốc nặng cũng nhờ những khó khăn trong việc cháu uống thuốc, ông nói: “Nặng cũng phải uống, coi rồi ra cũng phải uống vì này là thuốc nhà trò cho bệnh này”. Thấy ông quá quyết, tôi cũng chùn lòng. Rồi đến một tối quá rồi rõ nên ông nói thêm: “Chờ về cho cháu uống, nếu uống nhà vài ngày liệu thì chiều mai cháu sẽ bớt đau bụng và phần sẽ không còn lỏng nữa”.

Ngôôii ta noii, coi beñh thì vaii tôii phông. Toá vaii tôii taim ông roá, thoá thì nhaim mái theo nói ông nay! Nhông vãn ñeà lam sao cho chau uóng. Toá hoim ñoii sau khi khaim ông baic só thòichín veà chông toá ngoá suy nghó, mieäng làm baím: *“Muón noi uóng thì thuốc phải không ñáng, maí thuốc (nay) muón trò hết beñh thì phải ñáng, vậy laí gặp phải máu thuañ vãi lyi roá”*. Trong lúc toá loay hoay chuẩn bò cho cha con noi bõa côm toá thì chông toá mái hoin hòichay xuống noi: *“Anh vớa trung sối thàng beí uóng thuốc roá”*.

Con niềm vui nào lớn hơn nữa khi con uóng ñoóc thuốc coi ñghóa laí hết beñh, coi ñghóa laí không phải vào beñh vieñ (vì ông baic só thòichín noi: *“neú không uóng thì phải nạp vieñ vaí chích mái loáii thuốc, loáii thuốc nay không chích táii nhai ñoóc”*). Bảñ ñaí bao giờ coi con hoác chau ñaím ñi khoa Tiểu hoái beñh vieñ Nhi ñoàng I chóa? Ñoi laí caih coi ño hai ñeñ ba ñoía beñaim chung mái giông, nhông ñoía beñaim không ñieu khi ñeñ ñoóc vieñ ñi cau của mình, ñghóa laí lúc nhông ñoía beñaim ñi cau laí phản vãng tung toei. Má hình ảnh mái mái laí ñghó tôii mái phát sõi!

Sang hoim sau, tôii ñoít uóng thuốc mái thì chau chæ uóng coi hai phần ba löông thuốc, mái ñuivãn áp ñuñg cách bòi nhỏ toá hoim tróoic. Sói không ñuì lieú, toá ñghieñ thuốc roá tróñ vóii mái ông vaí ñeñ chau ra ñeñ ñoía vào mieäng, vớa lam vớa sõi chau bò saic (vì chau vớa khoic vớa giáy giúa). Má caih bảñ bieñ, chuyeñ saic ñi coi ñit mái không coi káp thòi laí cam chái caih cheñ. Thuốc ñoí ñoóc vào mieäng thì chau laí phun ra hết. Theá laí toá hết caih.

Trong tuyeñ vóing, toá beí chau tróii laí baic só Hoang Leá Phuic vào buoá chieú hoim ñoii ñeñ noi veñ ñhông trieu chông beñh mái xuất hieñ của chau ñhông thòi hoí thaim vieñ cho chau nạp vieñ. Sau khi giái thích veñ ñhông trieu chông của chau, ông yeú cau chông toá cho chau uóng thuốc tróoic mái ông. Vãn nhông cuic thuốc ñhoi ñoóc bòi sañ, chau bòi vào mieäng, uóng ñoóc vaí. ñeñ tróii ra. Máic baic só ñoía chích ñhông chau nhất ñhñ không uóng. Do ñhông ngôôii beñh chõ ñeñ baic só noi ra ngoái, xong vieñ ông seí xóii lyi Ra ngoái chõ ñhñ ñoía tieñg, hai vóii chông ñaí ñeñ, ñoí danh, hòia mua nhông thòi mái chau thích ñhông không uóng laí không uóng!

Tróii laí phong baic só, sau vaii cau vãn an chau, ông yeú cau uóng thuốc laí. Theá laí chay ra ngoái, mua thuốc, ñhông ngôôii bảñ ñghieñ ñhoi roá pha vóii sõi cho chau uóng. Chau huít mái ñoía, uóng mái ñguim ñoóc vaí ñhai mieäng ra cho baic só tháy mình ñaí ñuó. Baic só khen vaí ñeñ ñghò bát tay, chau gió tay bát. Ñieu ñoii ñoóc lap laí cho ñeñ khi thuốc uóng xong. Vóii chông toá mông muón khoic vì gặp ñoóc baic só không chæ chái ñoain ñuñg beñh mái con giúp chùng toá cho chau uóng thuốc. Sau ñaím ngay ñieu trò táii ñhai chau tróii laí bình thõông mái vóii chông toá cuñg tróii laí “bình thõông”.

Khi ngoá taim sõi vóii chông toá veñ ñhông gì ñaí xay ra ñoí vóii con, toá hoí lam theá ñaím anh ñghó ra cách bòi ñhông máu thuốc bảñ bảñ ñhông ñhông ñoóc, chông toá noi: *“Vi thuốc chæ uóng mái phần ba vieñ mái mái phần ba nay laí ñoii ñoí vieñ ñuó của con. Ñeñ ñeñ ñuó thì thuốc phải cat ñhoi mái cat ñhoi thì gặp vãn ñeñ lam sao cho thuốc không bò ñáng khi beí uóng. Ôí ñaí anh gặp máu thuañ: thuốc phải không ñáng ñeñ con coi theá ñuó vaí thuốc phải ñáng (vì bảñ ñhai thuốc khi lam ra laí ñáng) thì mái hết beñh. Ñeñ khác phuic máu thuañ nay caih bòi thuốc bảñ mái lóp gì ñoii ñhông lóp gì ñoii thì anh chóa ñghó ra. Sau khi suy nghó, anh sõi ñuñg phõng pháp Synectics ñeñ tìm ñoí mái tróoing xung quanh nhông gì ñoóc ñuñg ñeñ bao, bòi, cuón nhông caih khác. Tháy anh noi, tróoic hết ñeñ xem xeñ nhông caih gáñ giú.*

Nhà mình hay ăn bánh trái theá laáanh này ra yừoông dung bánh trái". Chờng tôi con nói thêm, việc mình tìm nồoc bác số giỏi vừnưng chuyẻn khoa cũng lađo biết vừn dung phồong pháp Synectics.

Thầy tôi coi veừ không hiểu, anh ấy giải thích: "Vừi chờng mình muốn tìm bác số giỏi vừi thuộc chuyẻn khoa Tiểu hoặi nhờng mình không biết ngồoi nờilavai – nờilavai toản. Nừi tìm bác số chuyẻn khoa Tiểu hoặi mình cần tìm bác số giỏi giúp mình. Chời "giỏi" ừi này không chừi giỏi veừ chuyẻn mớin màcon con giỏi vừn hờng mất khác. Chời "giúp" ừi này không chừi laừ giúp mình chừi bệnh cho con màcon coi nhừi giúp mình vừi qua khoừi khác. Chính nừi này mình mừi nhừi nừi Thái số, bác số LêThò Thanh Trừic. Giời bác số Trừic vừi bác số Phừic hừi coi mừi mừi quan hừi nừi nừi nhừi mừi gặp nồoc bác số Hoang LêPhừic. Việc giừi thiẻu của Thái số, bác số Trừic chính laừ thờng tin giúp mình giải bài toản".

Giờ này, lòng nừi bình an, ngắm lại chừi ngay vừi qua (gừi 2 tháng kể từ khi chừi kêu nừi bừi) tôi rút ra nhờng bài học sau:

- Các bác số chừi bệnh, trừi hết chừi yẻu cần coi vừi lời khai của ngồoi bệnh hoặi cha mẹ bệnh nhừi, do vậy, cần theo dõi, ghi chép nhờng thay nừi bất thờng của beừi nừi coi theá cung cấp thờng tin mừi cách chính xác. Ví dụ, khi tôi nừi nhừi cho nừi thừi phản, bác số hỏi chừi nừi phản theá nừi, khi biết nừi phản bình thờng thì hỏi nừi không cần thừi. Mừi chuyẻn khác nừi, trong thừi gian chừi nừi bừi, thừi nừi của chừi trong khoừi 37,5 nừi nừi 37,8 nừi khi vừi chừi. Tôi coi tởng nhừi vừi laừ bình thờng, nừi khi chừi hết bệnh, nừi lại thì thừi nừi của chừi laừ 37,1 nừi (nừi coi thêm 0,5 nừi sai số của nừi k)
- Nừi chừi nhừi nừi nhừi cho xét nghiệm nừi coi nồoc thờng tin chính xác. Nừi này rất rừi nừi vừi con tôi. Trong lúc khám ừi các bác số trừi, khi nừi nhừi cho xét nghiệm phản thì hỏi tởi chừi vừi lý do coi thừi cũng không coi ích gì. Chừi nừi bác số thừi bay (lúc nừi chừi nừi bừi nhiều vừi nừi phản lờng vừi coi nhừi) mừi nhừi yừi cho xét nghiệm. Rừi rang nừi nhừi gừi ra bệnh của chừi không phải chừi nừi lúc phản nừi lờng mừi coi
- Có gừi tìm cho nồoc bác số thừi sừi giỏi (chờng tôi nói, hỏi giỏi thì phép thừi của hỏi ít nừi mình vừi bừi lo vừi con mình nhanh hết bệnh). Tôi nói "có gừi" vì ngồoi giỏi ừi bất coi gừi nghe nừi cũng hiẻm trong khi xừi hoừi trừi ngồoi giỏi "hỏi" khiẻm toản. Coừi vì ngồoi giỏi chừi laừ thiẻu số
- Ở nừi không ai biết nồoc chừi ngừi do vậy, có gừi sừi tam trừi nhừi nừi chừi nừi tin cậy, nừi khi coi chuyẻn thì kừi trừi tay (chờng tôi nói, này laừ sừi dung nừi taừi dừi phong).

